

Van de wasserij/blekerij uit IJsselmuiden zijn grote stukken muurwerk overgebracht; de herbouw vordert daarom snel. De panden zijn nu al goeddeels gereed.

Wasserij-blekerij IJsselmuiden

Te IJsselmuiden bevonden zich langs de binnenzijde van de dijk enkele wasserij-blekerijen. Reeds op oudere prenten ziet men in die omgeving aan de IJsseloever, dat er blekerijen werkten. Toen was het IJsselwater nog van zo goede kwaliteit dat het kon worden gebruikt voor wassen en bleken van linnen. Stellig een paar eeuwen lang heeft men in deze hoek van IJsselmuiden dit bedrijf beoefend.

Er waren verschillende van zulke bedrijven, zoals wij hebben vernomen uit gesprekken met mensen, die er nog tot enkele jaren geleden hebben gewerkt. Elk had een eigen klantenkring, hetgeen soms wel te maken had met de godsdienstige overtuiging van de ondernemers.

De wasserij-blekerij van de familie Van der Kamp was een ouderwets bedrijf; door de leeftijd van de Van der Kamps is het niet meer tot algehele modernisering gekomen. Toen de laatste broer uit de familie was overleden werd het bedrijf gesloten en bleven de gebouwen geruime tijd zonder toezicht. Er was bij een aantal mensen het verlangen om de op zich zo bijzondere situatie in het landschap te handhaven. Pogingen daartoe zijn gedaan door de Stichting tot Behoud van Monumenten van Bedrijf en Techniek (opgericht in 1976), die zich bezig houdt met bewaring van industrieel materiaal: de zogenoemde 'industriële archeologie'.

Het geheel omvatte in feite drie gebouwen; behalve de eigenlijke wasserij was er een woning en een drooghuis.

Het was dan ook ter plaatse een heel karakteristiek monument, prachtig gelegen en met linden en kastanjes omgeven. Helaas bleek op de duur dat de gebouwen niet veilig waren voor binnendringers en meer en meer werden ze gesloopt. Ook de inhoud van de wasserij was niet veilig.

Oorspronkelijk was er een stookgelegenheid, waarom op het terrein ook een hoge schoor-

steen voorkwam. De drie vrij omvangrijke panden stonden in een driehoekvorm om een binnenpleintje. Rondom de wasserij-blekerij was land om het linnen uit te leggen. Bovendien hadden de Van der Kamps in de loop van de tijd veel land aangekocht in IJsselmuiden. Hun trots was dan ook dat zij van huis naar de kerk - achter in het dorp - geheel over hun eigen land konden gaan. Zij behoefden niet over andermans grond te lopen voor hun kerkgang.

Toen het duidelijk werd dat behoud van de wasserij-blekerij ter plaatse onmogelijk was door de sloopactiviteiten van een aantal IJsselmuiders, heeft het Zuiderzeemuseum getracht het geheel over te nemen van de eerder genoemde Stichting. Nadat daarover overeenstemming was verkregen en toestemming voor overplaatsing kon worden verkregen van de Monumentenraad - het geheel was een overeenkomstig de Monumentenwet beschermd object - zijn de restanten overgebracht.

Tevoren was ook de wasserij-apparatuur al overgenomen en voor restauratie behandeld. Het een en ander is nu goeddeels gereed gekomen, interviews met een nabijwonende oud-wasserijman hebben plaats gevonden. Zo zal nu binnen niet te lange tijd het geheel op het Buitenmuseum kant en klaar zijn ingericht om in 1982 na de opening voor bezoekers toegankelijk te zijn.